

Nr 28.

Av herr **Hansén m. fl.**, om anslag till fria resor på statens järnvägar vid en s. k. riksdagsresa till Norrland.

Å sjätte huvudtiteln under rubriken F. Diverse finnes upptaget ett anslag att användas till ersättning åt statens järnvägar för av Kungl. Maj:t medgivna lindringar i befordringsavgifterna för vissa resor. Anslaget, som första gången beslöts av 1922 års riksdag, var ursprungligen 50,000 kronor men har sedermera successivt minskats. Ur anslaget har, i enlighet med syftet vid dess tillkomst, utgått ersättning till statens järnvägar för de s. k. riksdagsresor som företagits till Norrland, senast år 1929.

Inom Norrbottens och Västerbottens län förefinnes en livlig önskan, att en dylik resa upp till dessa län åter kunde komma till stånd under innevarande år. Efter de val till riksdagen, som ägt rum under de senaste åtta åren, har riksdagen erhållit en väsentligt förändrad personsammansättning. På grund av de nordligaste länens stora avlägsenhet torde flertalet av riksdagens ledamöter sällan om ens någonsin komma i tillfälle att genom besök där uppe förskaffa sig förtrogenhet med denna landsdels säregna förhållanden, såvida icke en riksdagsresa anordnas. Erfarenheten har visat att obekantskap med de speciella norrlandsfrågorna ofta varit till nackdel vid dessa frågors behandling i riksdagen.

Norrboten och Västerbotten undergå en ständig utveckling på de mest skilda områden. Här må erinras om, att sedan 1929, då den senaste riksdagsresan företogs, inlandsbanan nått sin fullbordan. Om endast några månader öppnas denna bana för allmän trafik i sin övre del. Den nya gruv- och malmförädlingsindustrien i norra delen av Västerbotten har ytterligare utvecklats och nya malmfyndigheter ha gjorts, varjämte nya gruvor i såväl detta län som i Norrbotten börjat bearbetas. Kolonisationen har fortskridit och jordbruket även i övrigt starkt utvecklats. Den särskilda skogslagstiftningen för lappmarken har förändrats. Ett nytt stort sinnessjukhus, Umedalen, har uppförts. En särskild hovrätt för de båda nordligaste länen har inrättats o. s. v.

Men alltjämt anmäla sig nya behov och krav i dessa trakter. Den nya skogslagstiftningen gäller försöksvis under en tioårsperiod, och denna fråga, som är av utomordentlig betydelse för icke blott övre Norrland utan för hela vårt land, kommer därför att om några år åter påkalla statsmakternas intresse. Försörjningsproblemet i Norrbotten och Västerbotten, med dess alltjämt starkt växande befolkning, är ständigt aktuellt även i den mening, att statsmakternas oavslåliga uppmärksamhet på detsamma är ofrånkomlig. Jordbrukskolonisationen måste forceras för att skapa nya utkomstmöjligheter. De gamla små jordbruken måste beredas möjlighet till nyod-

ling. Jordbruksregleringarna, som missgynna Norrland, måste justeras för denna landsdels vidkommande. Åtgärder i detta syfte äro bebådade i årets frontal. Personlig förtrogenhet bland riksdagens ledamöter med förhållandena skulle helt visst vara ägnad att underlätta tillkomsten av ett jordbruksstöd av för Norrland fullt tillfredsställande utformning. Vägväsendets fortsatta utveckling är ett önskemål, som trots forceringen under senare år av vägbyggandet alltjämt tränger sig fram i förgrunden bland de speciellt norrländska problemen.

Alla dessa för övre Norrland betydelsefulla frågor komma säkerligen att sysselsätta riksdagen under de närmaste åren. Det är då helt naturligt av största betydelse icke blott för de ifrågavarande länen utan för hela landet, att riksdagens ledamöter äga en på personligt studium på ort och ställe grundad förtrogenhet med förhållandena.

Med insikt härom är man i de båda nordligaste länen beredd att underkasta sig ekonomiska uppoffringar för att möjliggöra en riksdagsresa under innevarande år. Förutsättningen för att den skall kunna komma till stånd är emellertid, att staten även denna gång lämnar bidrag till resekostnaderna. Flertalet ledamöter av riksdagen äro nämligen i sådan ekonomisk ställning att det icke kan begäras att de i huvudsak på egen bekostnad skola företaga en sådan resa. Även vid fria resor torde uppoffringen för många bli kännbar. Det är emellertid ytterst önskvärt att så många medlemmar av riksdagen som möjligt sättas i stånd att deltaga i resan.

För finansiering av riksdagsresan — till den del finansieringen kan anses böra falla på staten, nämligen fria resor på statens järnvägar — torde ett belopp av den storleksordning som anvisades av 1922 års riksdag vara fullt tillräckligt. Inom denna anslagssumma torde även rymmas övriga krav på förbilligande av resor på statens järnvägar.

Med stöd av vad vi sålunda anfört tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte besluta att för ersättning åt statens järnvägar för av Kungl. Maj:t medgivna lindringar i befordringsavgifterna för vissa resor höja det av Kungl. Maj:t å sjätte huvudtiteln upptagna extra reservationsanslaget för budgetåret 1937/1938 till 50,000 kronor.

Stockholm i januari 1937.

D. Hansén.

J. M. Bäckström.

Carl Lindmark.

Evert Jonsson.

P. Sandström.

O. Bergqvist.

Nils Gabrielsson.

C. I. Asplund.

C. Fr. Carlström.

K. A. Johanson.